

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Guido Joris

tegen

Het Belang van Limburg

Met een brief van 16 juni 2006 dient de heer Guido Joris klacht in tegen Het Belang van Limburg naar aanleiding van een artikel dat in de krant van 20 mei 2006 werd gepubliceerd onder de titel 'Crisisberaad in Buso-school de Richter na asbestverhaal'. De advocaat van de krant heeft erop geantwoord met een nota die op het secretariaat van de Raad voor de Journalistiek is ontvangen op 25 oktober 2006. Klager heeft hierop gerepliceerd met een nota van 8 november 2006. Beide partijen hebben ook stukken bezorgd aan de Raad voor de Journalistiek.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 11 januari 2007. Guido Joris is persoonlijk zijn standpunt komen toelichten. Namens Het Belang van Limburg verscheen advocaat Dirk Van Empten op de hoorzitting.

DE FEITEN

Klager is geweest leraar in de Buso-school De Richter in Genk. Volgens mediaberichten zouden leerlingen van die school in de periode tussen 1997 en 2000 bij verbouwingen onbeschermde asbest verwijderd hebben. Toen dit verhaal in mei 2006 opnieuw opdook, verscheen hierover een artikel in Het Belang van Limburg van 20 mei 2006. Klager wordt hierin met naam genoemd en voorgesteld als de gewezen leraar die het verhaal naar buiten heeft gebracht. In het artikel wordt de directeur van de school aan het woord gelaten, die het heeft over een clubje van leraars dat voortdurend zijn gal spuwt op de school en dat is opgezet door één leerkracht die zich niet kon vinden in het schoolbeleid.

Klager, die zich aangesproken voelde, stuurde een recht van antwoord naar de krant, maar de tekst hiervan werd niet opgenomen. Wel werd aan klager voorgesteld om een lezersbrief te sturen, maar klager wil daar niet op ingaan.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

In zijn klachtbrief, zijn replieknota en op de hoorzitting betoogt klager dat Het Belang van Limburg foutieve informatie over hem heeft gebracht. Volgens hem is dat te wijten aan onvoldoende bronnencontrole en vooral aan het feit dat de krant hem niet vooraf heeft gecontacteerd. Voorts neemt klager het niet dat zijn antwoordtekst, waarin zijn standpunt naar voren werd gebracht, door de krant werd geweigerd. Op het voorstel om een lezersbrief te schrijven is klager niet ingegaan, omdat de krant geen garantie bood dat die reactie ook zou worden gepubliceerd.

Het Belang van Limburg voert aan dat de antwoordtekst niet werd gepubliceerd omdat hij niet beantwoordde aan de vereisten van de wet. In de tekst werden zonder noodzaak derden bij de zaak betrokken, en de tekst handelde ook niet over de asbestproblematiek maar over gerechtelijke procedures tussen leraren. Het Belang van Limburg betoogt voorts dat klager niet bewijst dat het oorspronkelijke artikel fout was, en dat een krant niet verplicht is om alle

personen die bij een nieuwsfeit betrokken zijn vooraf te contacteren. Bovendien is het standpunt van klager al in eerdere artikelen aan bod gekomen, aldus nog Het Belang van Limburg.

BESLISSING

Zonder zich te kunnen uitspreken over de grond van de betwisting, stelt de Raad voor de Journalistiek vast dat in het artikel van 20 mei 2006 zeer negatieve informatie over klager werd verspreid, zonder dat die hierover vooraf werd gehoord door de krant. Het Belang van Limburg heeft evenmin aangetoond dat het standpunt van klager aan bod zou zijn gekomen in de periode voor 20 mei 2006.

De krant voert aan dat er juridische redenen waren om de antwoordtekst van klager niet te publiceren. Over de juridische gronden waarom een antwoordtekst wordt geweigerd, kan de Raad voor de Journalistiek zich niet uitspreken. Wel stelt de Raad voor de Journalistiek vast dat elementen van de ingezonden antwoordtekst hadden kunnen opgenomen worden om klager aldus een wederwoord te bieden.

Het wederwoord is een rechtmatig uitvloeisel van de persvrijheid. Als betrokkene hierom uitdrukkelijk verzoekt, kan het wederwoord enkel om ernstige redenen afgewezen worden (*Zie: RvdJ 3003-04, Van den Wijngaert t/ Het Laatste Nieuws, 10 juli 2003, en RvdJ 2005-04, Brachfeld t/ Belgisch Israëlitisch Weekblad, 23 juni 2005*).

De krant toont niet aan dat zij ernstige redenen had om de informatie die het recht van antwoord bevatte niet te publiceren in het kader van het wederwoord. De mogelijkheid van opname van een eventuele lezersbrief, waarvoor echter geen enkele garantie werd geboden, kan in dit geval niet als een ernstig aanbod tot wederwoord worden beschouwd.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 8 februari 2007